

ingang vinden. Wel zijn er Slavische en Joodse elementen uit andere universiteitsleden naar Dorpat gekomen, doch de heersche geest bleef die van gehoorzaamheid aan de gestelde machten.

Het zou echter zeer naar den zin der heersche partij in Rusland zijn, indien de jongelieden van Dorpat even opvoering waren als aan de Russische hoogeschoolen; doch er is daarvan nog niets te bespeuren, al tracht men in Russische bladen in 'correspondencies' allerlei verzinnen of schromelijk overdreven berichten te verspreiden, om te doen gelooven dat er een geest van oproer te Dorpat rondwaart.

In Dorpat vindt men aan het hoofd der vijf faculteiten de theologische, welke Lutherisch is. Wanneer het nu kon gelukken die faculteit op te heffen en er een seminarie van te maken of te naar elders te verplaatsen, dan was de Duitsch-Lutherische invloed in die streek gebroken. Doch die faculteit had enkel nog maar aanvallen met de pen te doorkruisen.

De minister van onderwijs Kapustin heeft echter gemeend een eerste wereldlijke aanval op de rechten der theologische faculteit te moeten doen. In September 11. moest er een nieuwe prorector gekozen worden, d. i. iemand die het 'recht heeft over het gedrag der studenten. Met groote meerderheid van stemmen werd Dr. Wolck benoemd. Doch de minister weigerde drie maanden later die keuze goed te keuren, omdat Dr. Wolck een theoloog is en het opzicht in krachtige handen behoort te zijn! Er moest daarom een nieuwe verkiezing plaats hebben, waarbij de theologische professoren waren buitengesloten.

Uit dezen maatregel ziet men opnieuw den haat jegens de Lutherische kerk in de regeeringskringen van Rusland. Die haat is niet leden der Grieksche kerk van huis uit niet eigen; veel eerder zijn zij verdraagszaam, omdat zij de dingen, die de leer en de kerkorde treffen, steeds zeer kalm, zoo niet met onverschilligheid, beschouwen. Wanneer men dus in de kringen der Grieksche kerk onverdraagszaam wordt, dan is dit louter uit staatkundige oogmerken.

De Lutherische kerk moet vernietigd worden, opdat het Duitse element in de Oostreeprovincien verdwijne. Zoo is de Grieksche kerk niets anders dan de dienende maagd der politiek!

Wat de senaat der professoren na de beslissing van den minister gedaan heeft, is ons niet bekend.

Gemengd Nieuws.

Geen treuriger land uit het oogpunt van godsdienst en zedelijkheid is er te vinden dan Sakon. Op de honderd geboorten zijn 12 onrecht kinderen. In het afgelopen jaar hadden in de Saksische landskerk 676 echtscheidingen plaats. Het getal zelfmoorden bedroeg 1007, tegen 1078 in '86; nog nooit is dit cijfer sedert 1876 zoo laag geweest, doch nog altijd is het ontreffend hoog, hooger dan ergens elders ter wereld.

Eigenaardig is het, hoe men in Florence den groeten Donderdag viert. De menschen zijn dan geheel in Zondagsgewaad gekleed; de boeren uit den omtrek stroomden naar de stad; en een groote menigte vloet van kerk tot kerk. In den Dom zijn dan alle altaren omringd van zwaarden, met uiteengetrokken vlijen, die dan in des behelzerd glans blinken. De minste voor het altaar wordt door vele kaarten verlicht en is door groote bloemkransen omgeven. Het middelpunt van alles is een groot kruis, bestaande uit bloemen en planten, omgeven door de speer, de ladder, het gewaad van Christus, den zweefdoek van Veronica, voorwerpen, die aan het lijdens van Christus moeten herinneren. De menigte stroomt door 6 deuren de kerk binnen; in den Dom heeft dat te 4 ure des namiddags de voetwassing plaats, welke ondergaan wordt door 13 grijsaards, die in een hospitaal zijn. Daarbij is altijd een groote menigte tegenwoordig. Dit jaar deed de aartsbischop deze handeling niet zelf, maar liet ze door zijn plaatsvervangende verrichten.

Op Goeden Vrijdag gaat de menigte te 12 ure naar de San Maria Novella kerk, om daar een reusachtige afbeelding van den berg Golgotha te zien, waarbij men afbeeldingen van den Heiland aan het kruis, van Johannes, Maria en van twee engelen opmerkt. Daarbij houdt een Dominikaner monnik een prediking, terwijl een koor de zeven kruiswoorden zingt. Des namiddags heeft in een der hoofdkerken de symbolische handeling van het laarzen uittrekken plaats, waarmee men de vlocht van de jongeren wil nabootsen. Hoe lammerlijk, dat Rome nog altijd meent op die wijze het volk te kunnen onderwijzen!

Op Zaterdag vóór Paschen wordt de legende, dat een lid van de Florentijnse familie Pazzi uit het heilige land een stuk van het graf van Christus medebracht, herdacht door het ontdecken van vuurwerk in de Domkerk, gewijd aan de H. Maria del Fiore. Een pyramidaal geschminkt, waarop een kroon en waaraan wapens, maskers en andere versierselen zijn gehecht, draagt het vuurwerk, en wanneer dit goed brandt, hebben de boeren, die van alle zijden komen, aanstroomden, hoop dat hun oogden goed zijn zal.

Am. Italië, dat aldus voortdurend steenen ontvangt voor brand!

WINCKEL.

Voor Kinderen.

MUIZENNESTEN.

Die in zijn hoofd te hebben is niet prettig, zal menigen denken, die weet wat er mee bedoeld wordt. 't Moet echter muizen nesten zijn, en gelukkig, want nog erger dan met die zou iemand geplagaad zijn, die wezenlijk eens een muizen nest in zijn hoofd had.

Maar al komt dat nu ook niet voor, toch is het waar, dat de lieve muizen hun nesten al op zeer vreemde plaatsen bouwen.

Gij weet, dat die dieren voor hun jongen zeer goed ingerichte nesten maken, waarvoor zij achtereenvolgens verzamelen een menigte wol, oude lappen, moss, papier, haar en zulke zaken, die zij tot een rachtel bat te samen werken; in het midden daarvan plaatsen zij hun jongen.

In een dorpspastorie werd eens vele jaren geleden een banknoot vermist. De eigenaar had daar geleegd om een plaats in een gesloten provisiekamer. Niemand had den toegang tot de kamer van het alieen, daarom was het verlies wel vreemd. Na een nauwgezet onderzoek en het verplaatsen van de meeste voorwerpen in de kamer, werd een muizen nest ontdekt in een hoek van den vloer, waar een gat was. Men kwam op de goede gedachte dit gat te onderzoeken. Een timmerman werd geroepen, die een der planken wegnam en zijn arm daaronder stekende, trok hij daaruit een groote verzameling van kleine stukjes papier, welke de muizen waarschijnlijk jarenlang hadden bijeenverzameld. In een hoek van dezen hoop stutten hij op een nest jonge muizen en bracht hen te voorschijn, liggende op een banknoot die geheel onbeschiedig was. Blijkbaar had de kleine moeder de banknoot weggedragen naar haar huis, zooals 't papier was saamgevoerd, en had het nagespreid als een bekleding van haar nest, dat zij de zachtheid en buigzaamheid van het papier voelde. Het was in het nest het enige stuk papier, dat gelukkig niet in kleine stukjes was geknabbel.

Een ander muizen nest was even zoo goed ingericht en werd op de volgende wijze ontdekt. Bij een familiefeest was men aan den maaltijd, toen een der kinderen bemerkte, dat een muis langzaam en behoedzaam opklom tegen het damastten venstergordijn met iets in haar bek. Het kleine schepsel was niet bevreesd, doch lette zorgvuldig op, totdat zij in een plooi van het gordijn verdween. Na eenigen tijd kwam zij weder tevoorschijn, liep snel naar beneden op den vloer en verdween. Men onderzocht het gordijn en vier kleine muizen werden gevonden in een der plooiën, die een soort van zak vormden, welke al gemakkelijk genoeg was ingericht zonder bekleding. Doch mevrouw muis had er niet zoo over gedacht, want zij had in de plooi nog wat richte wol gelegd die zij gestolen had uit de vulling van een sofa kussen. Den volgende dag waren al de kleine muizen verdwenen. De moeder muis had blijkbaar opgemerkt dat haar nest ontdekt, en niet langer een veilige verblijfplaats voor haar klein gezin was.

OPHELDINGEN.

We nemen hier eenige vragen saam, die alle tot hetzelfde gebied behooren en 't best bijeen kunnen behandeld worden.

Waarom staat er zoo dikwijls in den Bijbel: Hij ging of naar die of die plaats?

Het antwoord is, omdat er zoovele plaatsen of oorden gebouwen op hoogten lagen. Als wij lezen: »Jesus ging op naar Jerusalem,» dan is dit letterlijk zoo op te vatten, Want Jerusalem lag hooger dan het land ten oosten en ten westen. Daarom staat er ook dat men »afging naar Jericho,» wijl dit oostelijk, aan de Jordaan, en lager dan Jerusalem lag. Maar men ging op naar den tempel, want die lag op een berg. Wij spreken nog wel van »opgaan» naar Gods huis, maar dat beteekent thans niet altijd, dat de kerk op een hoogte ligt.

Een andere vraag is, waarom van »ongehelvede brooden» gesproken wordt, of, wat wel de bedoeling zal zijn, waar die uitdrukking vandaan komt.

»Geheveld» komt van het woord »hefe» of »heffe», dat is: giet. (In 't Duitisch heet het »Heffen»). Gist, dat weet men, is schuim, b. v. van bier. Wij gebruiken echter het woord »heffe» thans nog maar alleen, als wij spreken van de »heffe» des volks, ook wel het »schuim» des volks genoemd, dat wil zeggen: het verachtelijke, slechte deel er van, dat geen waarde of gewicht heeft. Ongehelvede brooden zijn die, welke bereid zijn zonder gist, ongezuurd, gelijk de Joden op Paschen aten en nog eten.

Eindelijk dient tot inlichting aan onzen vriend L., dat de geschiedenis van Esther niet is voorgevallen onder het eigenlijke Joodsche volk, want dat was toen reeds lang uit de ballingschap teruggekeerd, maar in Perzië. Daar waren, toen de eerste koning van land, Kores, den Joden vrijheid gaf om naar Kanaän terug te keeren, vele Israëlieten achtergebleven. Een van deze was Mordechai, of liever zijn voorvader. Doch door het bevel, dat de koning Haman van den koning wist te verkrijgen, werden ook de Joden in Palestina bedreigd, want dat land stond toen, denklijk omstreeks 450 vóór Christus, nog altijd onder het gezag der koningen van Perzië. De terugkeer der Joden naar Jerusalem had reeds 100 jaar vroeger plaats.

HOOGENBIRK.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

HAARLEM, 3 April 1888.

Mijnheer de redacteur!

Naar aanleiding van het laatste »grootste bezwaar» van den heer de Cock, in uw blad van eergisteren medegedeeld, zou ik bescheidenlijk de volgende opmerkingen willen mededeelen en vraag daartoe een plaats in uw blad.

Zijn Hooggeleerde »schrijft: »Het doeleeren is een poging om de kerk in de kerk te herstellen. De afscheiding daarentegen is, een breken buiten de georganiseerde hervormde kerk, en terug te keeren tot de hervormde kerk van 1618 en 1619». De bijvoeging van deze jaartallen is echter zeker wel overbodig, daar er toch geen andere hervormde kerk in 1834 hier te lande bestond.

Maar wat ik niet wel vat, is dit. Als de heer de Cock spreekt van de georganiseerde hervormde kerk, geeft hij te kennen dat er een hervormde kerk en 2. dat die kerk georganiseerd was, nl. in 1816. De organisatie toch onderscheidt hij zeker ook van wat georganiseerd wordt. En stel, dat de organisatie van 1816 ware uitgebleven, dan zou hij, naar ik vertrouw, durf, de hervormde kerk, gelijk men toen zeide, voor één en hetzelfde gehouden hebben met de Gereformeerde kerken dezer landen. Zoo deden ook Groen van Prinsterer en anderen in 1814 en vervolgens, gelijk verleden week Mr. Keuchenius in uw blad heeft medegedeeld. En zou de heer de Cock enkel wegens die organisatie de Hervormde kerk als een valsche kerk gaan beschouwen? Ik dacht dat het karakter der kerk bepaald werd door haar houding tegenover de Schrift en den inhoud van haar belijdenis. En deze zijn voor de Ned. Herv. kerk nu nog de drie Formulieren van Eenigheid, die noch afgeschaft, noch door andere vervangen zijn. Bovendien voegt Zijn Hooggeleerd. er bij: om terug te keeren tot de Hervormde kerk. Maar waar was ze dan in 1834? Niet in de Ned. Herv. kerk, want daar traden de geschiedene broeders, naar zijn zeggen, buiten. Of bedoelt hij enkele gemeenten, die reeds vóór 1834 feitelijk tegen den synodalen dwang zich verzeten en vereenigingen van afgescheidenen op andere plaatsen? 1) Zoover ik weet, om er dit nog bij op te merken, heb ik nooit gehoord of gelezen, dat de hervormers verklaard hebben, dat zij waren teruggekeerd tot de kerk van Christus, maar wel dat zij die kerk hadden vrijgemaakt van het pangsdom.

Vergis ik mij niet, dan schijnt Zijn Hooggeleerd. niet goed tusschen kerk en bestuur te onderscheiden, evenals de Irenischen. Met dit verschil echter, dat de laatste de Synode onder de kerk begripen en dus ieder, die met de Synode breekt, voorstellen als zich van de kerk te hebben afgescheiden, terwijl hij de kerk onder de Synode begrijpt en dus alleen een breking met de laatste erkent, als men zich van de eerste afscheidt. Bovendien is de voorstelling van één kerk over het gehele land met plaatselijke afdelingen onzinnig en veel verwarring. »In die gedachtenlijst moest men wel redeneeren: »Al wat de kerk in haar

afdeeling te Ultram doet, doet altoos die gehele kerk», en dan moest men die kerk in al haar afdeelingen ook verwerpen. Maar gelukt het dan ook, dit valsche collegiale denkbeeld te doen wijken voor meer gereformeerde denkbeelden, mag dan geen hoop gekoesterd, dat men ook bij deze geschiedene kerken het gemakke onderscheid toe zal geven, door het kerkverband weer als bijkomstig te gaan beschouwen, en het »waren der kerk te stellen, niet in het genootschap, maar in de plaatselijke kerken!» Aldus Dr. Kuiper. 2) En dat onze vaders plaatselijke kerken en niet één landskerk met plaatselijke deelen bedoeld hebben, zal de heer de Cock zeker beamen, als hij zich slechts de Ofschriften herinnert, boven de Belijdenis en Liturgische schriften in onze kerkbijbels g-plaats.

Het zou dan ook zeer gewenscht zijn, dat de verwarring van denkbeelden te dezen op hield. Zij het mij daarom vergund te wijzen op den toestand der Transvalers, toen de verdrager Burgers de Engelschen in hun land baas had gemaakt. Toen konden ze van drieën één doen. Of zeggen: De zaak is nu eenmaal zoo, en wij zullen er maar in berispen. Of zeggen: Wij zullen langs vreedzamen weg de Engelschen zien weg te krijgen, en gelukt dat niet, dan verlaten wij het land en vestigen ons elders als een vrij volk. Of wel: Wij zullen onder opzien tot den Heere onzen God, desnoods door de wapenen, de Engelschen dwingen ons land te ruimen.

Maak nu deze vergelijking:

De Transvalers = het stoffelijk bezit der Hervormde kerk.

De Engelschen = de Synode en verdere besturen.

De Transvalers = de belijders der Gereformeerde religie.

De Engelsche »Boeren» = allen, die in de Hervormde kerk haar leer verwerpen.

En mij dunkt, alles is duidelijk. Of liever wat het laatste betreft, moet onderscheiden worden tusschen wie meenen de Synode om Godswil te moeten erkennen, en de anderen, die zich om het Koningschap van Christus niet bekreunen en dus eigenlijk als verraders in een, krachten haar belijdenis, kerk van Christus huizen.

Nog in de laatste week bleek het uit de uitsluitingen van moderne zijden, dat het bekende artikel 11 hun nog als een struikelblok in den weg ligt. En m. i. zoolang dat artikel er nog is en dus de Formulieren nog steeds de leer der Herv. kerk bevatten, kan deze niet gezegd worden een valsche kerk te zijn. Wel betreur ik het, dat de orthodoxen en met name de Gereformeerden dat artikel hebben laten slapen, in plaats van de Synode tot verklaring te dwingen, of ze het wilde nakomen of niet, en in het laatste geval haar bij den burgerlijken rechter aan te klagen wegens opzigtzetting er van. Deze laatste gedachte is, meen ik, reeds in 1879 in dit blad (No. 73) uitgesproken.

En biermede eindig ik, u mijn dank betuigende voor de plaatsing dezer regelen.

Met achting,

Uw dienstwillige dienaar

G. MILO.

Zoolang men niet onderscheiden kan tusschen iemands lichaam en een hem aangedaan dwangbuis, helpt geen redeneeren.

De Synodale Bestuursorganisatie is niet een huid, die groeide uit het lichaam; en is zelfs geen kleed, dat hij dit lichaam paste; het is een dwangbuis, waar de groei van het lichaam onder leed.

K.

1) Referaat van Jhr. de Savornin Lohman in 1882, bl. 16.

2) Tractaat van de Reformatie der kerken, bl. 199.

Gereformeerde Gezindheid.

Doleerende Kerken.

ZESTAL: Dolkamp, Fernhout te Zwartsluis, van Goor te Bunschoten, Langhout te Anjum, van Kasteel te Kollum, Houtragers te Kootwijk en Wagenaar te Heeg.

BERGHEVEN: Neunen, K. Werner te Middelburg. — Nieuwveen, R. Heldmaer cand., te Steendam. — Dordrecht, A. van Veele te Rotterdam. — Gouda, J. C. Sikkel te Hiljaard. — Maassluis (2de maal) J. C. Sikkel te Hiljaard.

REDANKT: Delft, K. Fernhout te Zwartsluis. — Meppel, L. Wagenaar te Heeg. — Sneek, G. van Goor te Bunschoten. — Maassluis, J. C. Sikkel te Hiljaard. — Barneveld, D. J. van Brummelen, pred., bij de Christ. Oerf. gemeente te Dordrecht.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

BERGHEVEN: Groningen, K. J. van Goor te Nieuwewijk.

REDANKT: Oud Schoonebeek, W. P. ter Scheemda (Gr.) — Bruinisse, G. W. Esselink te Broek op Langendijk.

Synodale Genootschapskerk.

ZESTAL: Zwolle, Barzra te Westerbork, Ebbinge te Veenhuizen, Classen te Edmond-Binnen, Kijstra te Wier, Schuurte tot Ossendrecht en Wieringa te Oostervierum.

DIREKT: Goes (vac-Picard), J. van Belhum te Steenwijk, H. A. E. Heineken te Amerongen en M. Beverhuis te Sieu. — Groningen, W. E. M. Engelberts te Ommerich, B. Lütje te Raamsdonk en H. G. Ubink te Delfshaven.

AANKOMEN TOEGEGING VAN BERGHEVEN: Almelo, M. J. Adriani te Edam.

REDANKT VOOR TOEGEGING VAN BERGHEVEN: P. V. vliet, H. J. Hulscher te Reeuwijk. — Breukelen, P. F. van den Nieuwenhuis te 's-Gravenpolder.

BERGHEVEN: Wageningen, C. Harink J.P. te Apeldoorn. — Hijkersmilde en Kloosterveen, E. B. Gunning te Zetten. — Goss, W. A. van Griethuysen te Haren (Gron.) — Oldemark, M. Bevershuis P. te Sleen. — Wapenveld (cl. Hardewijk), N. P. Fuchius te Schiedam, (cl. Dordrecht). — Zwijndrecht, J. G. Klomp te 's-Graveland. — Twijfel (cl. Dordrecht), F. Gernys te Nieboven. — Waddesheim, H. M. van Nes, cand., te Driebergen. — Willemsoord (cl. Kampen), J. C. Pijns te Werkhoven. — Elspeet (cl. Hardewijk), J. C. van Toorenbergen te Putten (Veluwe). — 's-Hertogenbosch, C. A. E. L. van der Oostervolde (Geld.). — Maasticht, J. van Lomen L.L. te Harleguise. — Arnhem, E. A. G. van Hoogenhuyze te Dordrecht. — Doetinchem, J. van de Bergen te Gelshuis.

AANKOMEN: Zwartswaal, L. R. van den Broek te Oostervoort. — Oudekerk aan den IJ, C. Vranckes te Waasp. — Nieuw-Beerland, J. B. Th. Hugenholz te Kattondijk (Goes). — Rozenaal, I. Sietemacher te Radichem (cl. Brielle).

REDANKT: Walsum, E. Janzen te Heemse. — So. Philipsland (cl. Zierikzee), H. Vlach te Herwijnen. — Sloten (N.H.), I. H. Wensink te Benschop. — Almelo, A. B. ter Haar Rommey R. te Dedemsvaart. — Kralingen, A. H. Roose te Woudend. — Opende, L. Troost J. te Oostschuijthuis. — Zandweer 2. 2. W. G. Sultenga te Eemum. — Krewerd en Iukewerd, P. A. Bock Kester te Rodewolde. — Renkum, B. Lütje te Raamsdonk. — IJlst, J. Bolkesma te Langeren en Korter Aar. — Willemsoord, J. C. Pijns te Werkhoven. — Beuningen, J. H. T. Bloemers te Hummeloo (Geld.). — Zeerijp, H. J. Hulscher te Reeuwijk. — Scherpenisse, W. E. Noordink te Oenen (Geld.). — Kars (cl. Goes), A. Lagerwerf te Hoogeloon (N.B.).

Onder vriendelijke dankbetuiging aan zoo vele geabonneerden, die ons de verschuldigde abonnementsgelden over het afgeloopen kwartaal toezonden, neem ik de vrijheid, hen, die dit nog niet deden, nogmaals aan mijn verzoek te herinneren, om zulks alsnog vóór of op den 17den dezer te doen.

De abonnementsprijs is voor »De Heraut» f 1.20 per kwartaal.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan terstond bericht gezonden, dat tevens tot quantitie strekt.

J. A. WORMSER.

Amsterdam, April 1888.

Advertentien.

Heden trof mij de lang gevreesde slag, daar het Heere God behaagde mijne vrouw AFKE T'JALMA door den dood, in den ouderdom van 31 jaren, van mij weg te nemen; mij nalatende twee telgen, waarvan één uit haar vorig huwelijk.

Zacht en kalm was haar heengaan. Mocht het zijn tot eer en heerlijkheid van den driemaal heiligen God en zegen voor haar zelf. En mocht God den Heiligen Geest mij geven, om eerbiedig in zijnen wil te berispen.

A. VAN RIJS.

Hellem, 11 April 1888.

Vrije Universiteit.

Een mijner vrienden en der warme vrienden onzer stichting schreef mij dezer dagen:

»Niet weinig verbaast was ik eenmaal, toen men mij mededeelde, dat eenige jaren geleden een geleerde zichzelf had aangemeld, om in aanmerking te komen voor een professoraat van onze Universiteit. Dit was ongewoon. Die geleerde moest, zoo dacht ik, m. i. wel een zonderling man zijn om zoodanigen stap te doen.

Er was echter zeker bij de curatoren geen aanleiding om lang te denken over het meer of min prijzenswaardige van dezen stap, of over het meer of min wenschelijke van de benoeming van den sollicitant: want voor de vakken, waartoe hij zich aanmeldde, was en is nu nog geen leerstoel aan onze Universiteit aangewezen.

In het algemeen schijnt het zeer aan bedenking onderhevig, dat iemand, die zich nog niet door woord of geschrift als geleerde, machtig om anderen te onderwijzen, heeft doen kennen, zichzelf aanbevele voor een leerstoel.

Allen vrienden der Wersinrichting te Neerbosch en ook hun, die met deze inrichting nog niet bekend zijn, wordt minzaam aanbevolen het aldaar uitgegeven en verder bij alle soliede boekhandelaars te bekomen werk, getiteld:

NA VIJF-EN-TWINTIG JAREN.

LEVENSHERINNRINGEN

door

J. VAN 'T LINDENHOUT.

Prijs ingenaaid f 2.30, gebonden f 2.60.

Dit »Gedenboek» behelst de voornaamste feiten uit het leven van den schrijver en de geschiedenis der Weesinrichting, van af het jaar 1863 tot 1888. — Het verschijnt in groot 8°, formaat en beslaat ongeveer 370 bladz. druks, terwijl er een plaat wordt bijgevoegd, voorstellende: De Weesinrichting met al hare gebouwen.

P. J. MILBORN, uitgever.

Reeds werd een derde druk onder handen genomen, daar de eerste twee oplagen in den tijd van pl. m. twee maanden geheel zijn geplaatst geworden.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

Werken van Dr. A. KUYPER.

Uit het Woord: Tweede Serie. Deel I. Dat de genade particulier is. Deel II. De leer der verboden. Deel III. De praktijk der Godsaligheid. Prijs per deel in stempelband f 3.90; ingenaaid f 3.40.

Honig uit den Rotssteen. Deel II. Prijs in stempelband f 3.40; ingenaaid f 2.90. De drie Formulieren van Eenigheid, voor kerkeijk gebruik uitgegeven, door Dr. A. KUYPER, vijfde vijfduizend. Benevens het Kort begrip der Christelijke religie. Uitgegeven door de predikanten C. A. RENTER en B. VAN SCHIEVEN. Prijs in carton met binnen rug f 0.40; 25 Ex. f 9.50; 50 Ex. f 18.

Ons Program. Tweede druk. Prijs in stempelband f 4.50; ingenaaid f 3.60. Nog enkele Ex. eerste druk voorhanden à f 20.

Tractaat van de Reformatie der Kerken, aan de zonen der Reformatie hier te lande op Luthers vierde eeuwfeest aangeboden. Prijs f 2.50.

Tweeërlei Vaderland. Ter inleiding van de Zevende Jaarvergadering der Vrije Universiteit. Prijs f 0.50.

Sion door recht verlost. Tijdsrede. Prijs f 0.50.

De Twaalf Patriarchen. Prijs in stempelband f 1; ingenaaid f 0.75.

De Vleeschwording des Woords. Prijs in stempelband f 2.40; ingenaaid f 1.90.

Dienstneming voor Oost-Indië.

Nederlanders ontvangen bij het aangaan van eene militaire dienstverintenis van ZES jaar een vandgeld van

Drie Honderd Gulden.

Aanbrengpremie TIEN GULDEN.

MILICIENS in werkelijken dienst of met groot verlof kunnen voor den tijd van TWEE jaar gedetacheerd worden naar OOST-INDIË; premie

Twee Honderd Gulden,

Aanbrengpremie TIEN GULDEN.

bijaldien de Milicien met groot verlof afwezig was van zijn korps.

Het Departement van Koloniën en alle Burgemeesters geven GRATIS inlichtingen.

GEDRUKT TER KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESTRAAT 106, AMSTERDAM.

Toch komt somtijds de heimelijke wensch in mij op, dat er, terwijl in de theologische faculteit twee vacaturen op vervulling wachten, en vruchteloos uitgezien wordt naar minstens een drietal medici om de eerste grondslagen eener medische faculteit te vestigen, iemand opsta, die de eerste namen voor een lijst van candidaten levere. Schuilt er wellicht in Nederland een orientalist? een uitlegger der Heilige Schrift? een ontdekkende? een physioloog? een geneeskundige? wel te verstaan, een, die hetgeen hem geleerd werd, heeft weten te verwerken en bruikbaar te maken voor den opbouw van een stelsel op den grondslag der onwankelbare beginselen onzer Universiteit?

Voor groote verwachtingen in dezen schijnt weinig grond te bestaan, want, zoo er uitscheidende geleerden — en die zijn vooral noodig — van deze soort zijn, dan ziet men gewoonlijk, dat dezulken al spoedig met den vinger worden aangewezen, en dat het geleerde publiek het niet dulten kan dat zij »voor de wetenschap verloren» zouden zijn. Wij zouden ze dan ook wel kennen. En toch, hoe gering de hoop zij, zo mag niet worden opgegeven.

Wij moeten voort en verder. Het is nog een worstelen, maar wij hebben reeds te vasten voet gewonnen om niet te streven naar overwinning, naar het grijpen van het doel dat wij ons hebben voorgesteld.

Het denkbeeld van mijn vriend kan ik slechts ten eerste aanbevelen. Vooral wat de medische faculteit betreft, »die reeds zoo menigmaal ter sprake kwam! Hoe groote behoefte is daár ter aan! Daar geldt het wel zeer bijzonder: »De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinigen! Vermenigvuldige het gebod onder Gods kinderen, om arbeiders ook in dit deel van des Heeren wijngaard!

W. HOVY.

Vraag de nieuwe catalogi der beroemde Amerikaansche orgels van
SMITH en WORCESTER.
Hoofd-agentuur: Damrak 23, Amsterdam.
MAR. BREEBAART.
Grootste voorraad (ongeveer 180 stuks)
en fijne sortering voor allerlei gebruik.

Belangrijk bericht.

Heden is verschenen een belangrijke brochure van Dr. PH. HOEDEMAEKER, welke lezing en bestudeering aan allen, die onze Ned. Herv. kerk liefhebben om hare belijdenis, dringend wordt aanbevolen. (199)
Scharnegoutum. D. WOORDMANS.

Dit blad is
Bijdragen
van dit blad
aan de ADM
Inzendingen
kunnen voor

Het
ZESTIEN

Tegen het
komt nu el
oude en lie
zet, en bepr
staande te h
Dese zegg
van een ned
ven: dat m
einde was j
een feit, ec
die en na z
behoort tot
enkel ondi
hier weer va
voorstelling
beduidende
toch het ho
dat de eigen
na den doo
en 2°, dat 21
praal en tri
Nu nog is
belijdenis d
ken, die be
als een leitel
naar de diep
beide aan de
strekking ge
den Middela
Wel versche
en geeft mei
1°, het predi
die onbekeer
sen van hen,
vangen zater
machten van
hoe ondersch
de hoofdzaak
komen, en d
daling ter d
ring, maar r
en dus niet o
eest na de 1
En nu ve
niet te be
drang acht
werkte. Meer
deren van e
voorstellen, h
zich met du
het graf ge
van Jezus
laten aanzw
luchthartighe
plaatst de ze
keert huisw
mysterien va
Ons leven is
vragen van
aandacht, da
graf doet o
blijft. Maar
vroeger dage

1) Dat sommi
triumfantele
verneering belij

Drij
3. 4. pri

Teelinks t
de bewijzen
gegeven zijn
einde Teelink
schuldigen.
»Hebben wi
den professor i
Amsterdam, en
den ouden bu
meente niet t
der Remonstran
Italiensche kei
de werken va
matigen Christe
des geloofs, be
dan 200 later
met hunne so
vrede en vere
het onze vjam
Evangelischen